

12

ALS DE DISTEL

ik sprak tot

de *Schaduw van mijn hart*

ik had een bloem willen zijn, mijn
Liefste

een pracht midden het veld

ik had willen bloeien
voor mezelf en voor hen

die me dierbaar zijn

een lelie had ik willen zijn
een lotus op een eenzame vijver

in al mijn heerlijkheid mooier
dan de rijkdommen van salomo

maar geen rijkdom was ik

geen pronkstuk
geen parel aan hun kroon

een distel was ik

een doorn in het oog
op kale rotsen stond ik

verdord haast, zonder liefde

en toch, in zijn mooiste moment
bloeit ook de distel

laat mij toch eenmaal, toch
eenmaal in mijn leven

bloeien ~ voor hen
voor hen die me dierbaar zijn

als de distel
in het vruchtbare koren

13

MIJN ZIEL BEHOORT JOU TOE

ik sprak tot

mijn Avondbloem

mijn hart staat in twijfel als ik vóór je sta
mijn Liefje

en ik het boek van mijn leven
sluit – en jij het leest

en jij het sluit
en als je oordeelt dat

mijn hart niet groot genoeg was
voor jouw hart

gedenk dan toch mijn ziel, mijn Liefje

al was mijn hart te klein
gedenk mij

want mijn ziel behoort jou toe

de Arabische 'ayn